

[Rasmussen (Gylling).]

jeg hermed anbefaler til Vedtagelse, er der et tredje Forslag nemlig fra Det konservative Parti. Vi oplevede det morsomme i Gaar, at den ærede Ordfører for Det konservative Parti, skønt han holdt en meget lang Tale, ikke med et Ord nævnte sit eget Forslag. Jeg ved ikke, om det var af Beskedenhed, eller fordi han maaske mente, at det ikke egnede sig til nærmere kraftig Belysning; det skal jeg lade være usagt. Kendsgerningen er, at han ikke omtalte det. (*Christmas Møller*: Han havde jo forelagt det). Derfor kunde det nok have været nødvendigt at omtale det her. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at det var forelagt. Det var de to Forslag ogsaa, som vi her har diskuteret. Ministeren har forelagt sit Forslag og de Konservative deres, og nu er vi i Dag i Lag med at gennemgaa dem begge, men det fandt den ærede Ordfører altsaa ikke Anledning til for sit Forslags Vedkommende. Vi maa afvise dette Lovforslag.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par enkelte Bemærkninger om de Konservatives hele Kornpolitik. Jeg forstod paa den ærede Ordfører i Gaar, at han mente, at den havde været en Succes her i Landet. Det tillader jeg mig at tvivle noget om. Jeg husker meget godt endnu, hvorledes de Konservative, før Kontingenteringen fandt Sted, medens der endnu var international Samhandel, gjorde Kornspørgsmaalet til et meget stort Spørgsmaal, og hvorledes Partiets Formand endda sagde, at det var et Spørgsmaal over alle Spørgsmaal, og at vi, hvis vi fik en fornuftig Ordning af Kornspørgsmaalet med en tilstrækkelig høj Pris, havde gjort, hvad der i Almindelighed kunde gøres for det danske Landbrugs Rentabilitet.

Det er naturligvis en fuldkommen Overdrivelse. Havde vi fulgt den konservative Kornpolitik i den sidste halve Snes Aar, hvad var Resultatet saa blevet? Det var blevet, at med den Korntold, man krævede, havde vi ikke haft Indførsel af Korn fra andre Lande hertil. Det siger sig selv, det var det, man tilstræbte. Men de øvrige Lande, som dyrkede Korn, havde naturligvis ikke ladet være med at dyrke Korn, men var saa gaaet over til Forædling af Landbrugsprodukter, som de indførte til Lande, hvor vi ellers solgte Varer. Det var selvfølgelig en daarlig Politik. Men endnu en Virkning vilde den have haft, nemlig den, at hele den Kontingentering, vi nu har over for England, vilde have været betydelig mindre i Dag end ellers. Derfor er der ingen Grund for Det konservative Parti til at slaa

sig til Ridder paa deres Kornpolitik; det vilde have været fuldkommen urimeligt og skadeligt, hvis vi havde fulgt den.

En enkelt af Lovforslagets Paragraffer vil jeg opholde mig ved, nemlig § 3, hvori Prisen for alt Korn her i Landet sættes til 15 Kr. Jeg mener, at den Pris er for høj, men vil samtidig gøre opmærksom paa, at det nytter ikke at forsøge at indbilde Befolkningen, at man kan faa 15 Kr. for alt Korn, i alt Fald ikke for Rug, hvis man samtidig kan nøjes med at give 15 Kr. for Hvede. Det er ikke meget praktisk Indhold, der er i den Paragraf. Jeg maa afvise ogsaa den Pris, der er fastsat, idet den er i høj Grad overdreven.

§ 5 omhandler Grænsen for, hvem der skal deltage i Kornpuljen. De Konservative har foreslaaet den nuværende Grænse, 15 000 Kr.s Jordværdi, sat op til 20 000 Kr. Det er fuldkommen urimeligt. Som jeg allerede bemærkede ved Omtalen af Regeringens Forslag, maa den naturlige Grænse dog være mellem dem, der køber, og dem, der sælger, og hvis man skal op paa en Jordværdi af 20 000 Kr. som Grænse, vil det sige, at Folk, der i Dag er i Stand til at sælge fra deres Landbrug maaske 100 Tdr. Korn — i alt Fald kan man meget let komme op imod dette Kvantum med den gode Høst, der var i Aar —, samtidig vil have Adgang til at faa Tilskud for Korn, som de ikke har købt, eller som det har været praktisk umuligt eller urimeligt for dem at købe. Jeg maa derfor anse denne Paragraf for ganske urimelig.

I § 7 foreslaas der en Udvidelse af Kornnævnet, og man har her ganske besynderligt fundet paa, at Industriraadets skulde have det Medlem, Kornnævnet skulde forøges med. Jeg vilde have sat megen Pris paa en Begrundelse for, at det skulde være Industriraadets, der skulde have et saadant Medlem. Der kunde vist være betydelig mere Mening i at tage det Forslag, der er fremsat af Regeringen, hvorefter man lader de danske Handelsmøller udpege et Medlem til Kornnævnet.

Jeg maa paa mit Partis Vegne afvise det konservative Kornlovforslag og skal anbefale de to af Regeringen stillede Forslag til en hurtig Gennemførelse her i Tinget.

J. S. Foget: Naar dette Forslag om en effektiv Kornlov forelægges, er det jo givet, at Forslaget ikke fremkommer som en Cadeau til Landbruget. Det fremkommer simpelt hen, fordi man ønsker at spare paa Valutaen, fordi man ønsker, at Land-